

Bilag.

Udvalgets spørgsmål til fiskeriministeren og ministerens svar.

Spørgsmål 1:

Giver lovforslaget muligheder for indførelse af bestemmelser om fangstbegrænsninger, og vil disse i bekræftende fald alene kunne fastsættes af hensyn til prisstabiliseringsformål, eller skal de også kunne fastsættes med henblik på fredning m.v.?

Besvarelse:

Efter EF's forordning om markedsorganisation vil fangstbegrænsninger (fangstrationering) kun kunne foretages som led i producentorganisationernes virksomhed i prisstabiliserende øjemed og er derfor fiskeriministeriet og dermed loven uvedkommende.

Efter EF's nuværende politik er fredningsbestemmelser o.lign. ikke et fællesskabsanliggende, men overladt til de enkelte medlemsstaters nationale lovgivning. Som følge heraf giver lovforslaget i princippet ikke mulighed for indførelse af bestemmelser om fangstbegrænsninger.

Når jeg anfører „i princippet“ i det foregående afsnit, skyldes det, at der i artikel 5 i Rådets forordning nr. 2141 af 20. oktober 1970 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren er en begrænset adgang for Rådet til at træffe de fornødne foranstaltninger på et medlemslands fiskeriterritorium til bevarelse af fiskebestande, hvis eksistens er truet som følge af overfiskning. Disse foranstaltninger kan omfatte restriktioner med hensyn til fangst af visse fiskearter, fangstområder, *fangstperiode*, fangstmetoder og fiskeredskaber.

Spørgsmål 2:

Hvilke regler påtænker ministeren at fastsætte for at sikre andre medlemslandes fiskeres ret til at lande deres fisk i danske havne?

29 Udvalgenes betænkninger m. m.

Besvarelse:

Der kan i denne forbindelse eventuelt blive tale om regler indeholdende strafsanktioner i de tilfælde, hvor der nægtes fiskerfartøjer fra en anden medlemsstat lige vilkår med nationale fiskere til havne og anlæg ved førstehåndsafsætningen og til alle tekniske installationer og udstyr i forbindelse hermed, jfr. artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning nr. 2142 af 20. oktober 1970 om den fælles markedsordning for fiskerivarer.

Det bemærkes dog i denne forbindelse, at da en forordning i henhold til artikel 189, 2. afsnit, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab er bindende i alle enkeltheder og umiddelbart gældende i hver medlemsstat, er det tvivlsomt, om der i praksis vil blive behov for særlige regler til at sikre andre medlemsstaters fiskeres adgang til at foretage landinger i danske havne.

Spørgsmål 3:

Hvorledes vil ministeren kunne sikre danske fiskere en tilsvarende ret til at lande fisk i andre medlemslandes havne?

Besvarelse:

Efter den i besvarelsen af spørgsmål 2 nævnte bestemmelse tilkommer der danske fiskere en ret til at lande fisk i andre medlemslandes havne. Såfremt danske fiskere er udsat for en forskelsbehandling, vil det efter almindelige regler kunne give anledning til klage over for vedkommende EF-institutioner.

Spørgsmål 4:

Gælder der for tiden en fri landingsret medlemslandene imellem?